

poskus v tej smeri je članek M. Karlina v Zdravniškem vestniku 1938, 162—7, o »domaćem« zdravljenju pljučnih bolezni, ki pa je — žal — ostal brez obljubljenega nadaljevanja.

Da takih stvari v Matkovi knjigi ni več, tega je pač krivo dejstvo, da z enakimi študijami pri nas še niti začeli nismo. In vendar so nam za globlje spoznanje našega naroda — v vseh njegovih plasteh! — tako nujno potrebne. Upajmo, da bo Matkova knjiga dala v tej smeri kakšno pobudo. Samo pred njenim načinom citiranja moramo nujno svariti. Ob velikanski literaturi, ki jo citira — to je pri Matku umevno samo po sebi — dosledno zamolčuje navedbo strani in premnogokrat tudi izdaje. Prerok »Kolosser« na str. 26 pa je res nekam čudno odkritje.

J. A. G.

Zapiski.

MITROV MIT. Pregledno razpravlja o tem, upoštevajoč tudi ptujske mitreje, Carl Clemen v članku »Der Mitrasmithus« v reviji Bonner Jahrbücher, zv. 142, str. 13—26 (Darmstadt 1937). Avtor kritično premotri gradivo o Mitrovem mitu od Cumonta do Rostovceva in prihaja do naslednjega: 1. Iz krvi ubitega bika se rodi vegetacija, iz semena pa slabo; pes v Mitrovem spremstvu je lovski pes in za mit o Mitri brez pomena; lev predstavlja poletje, kača levovega protivnika, vrana pa poslanca Mitri. Nasproti temu dualističnemu tolmačenju sestavnih delov z Mitrovih reliefov pa imamo 2. tolmačenje mita o Mitri iz klasičnih osnov, nekaj tudi iz Aveste. Mitra je odsev Herkula in Helija; Mitra je investiran novi Helij — prim. podobo v III. ptujskem mitreju —, ki postane sončni bog, oziroma s sončnim bogom eno, ko ubije prahika.

Franjo Baš.

SCHLOSSERJEVI DONESKI K TOPOGRAFIJI MARIBORA IN OKOLICE. Schlosser Paul, ki je pred svetovno vojno kot častnik v Mariboru zbiral gradivo za krajevno sliko Maribora v preteklosti, zasledoval arheološke postojanke v mariborski okolici ter nabiral narodopisno blago po Pohorju in Dravskem polju, je razen v strokovnih listih objavljaj nabrano gradivo tudi v dnevnem časopisju. Med tem zavzema prvo mesto Mariborer Zeitung, kjer je prenehal z objavami 1923 in zopet začel 1937.

Za objave zgodovinskega značaja, objavljene v imenovanem dnevniku v zadnjem času, je Schlosser črpal gradivo v prvi vrsti iz franciscejskih zemljiških knjig, v drugi pa iz ugotovitev na terenu ter je z njimi v bistvu nadaljeval in izpopolnil v Deutsche Rundschau für Geographie XXXVI, 1913/14, str. 453—69 objavljeno rekonstrukcijo mesta Maribora 1789. Določil je pri tem podrobno značaj in lego mestnega obzidja ter razvoj posestnega stanja v njegovi neposredni okolici (Die Ringmauer-Ostfront, 19. marca in 3. apr. 1938; Der Stadtgraben der Ostfront, 17. apr., 1. maja in 12. jun. 1938; Die Ringmauer-Nordfront, 3. in 24. jul., 30. avg. in 6. nov. 1938; Der Stadtgraben der Nordfront, 4. dec. 1938; Die Ringmauer der Westfront, 15. in 29. jan., 5. in 26. febr. 1939; Der Stadtgraben der Westfront, 5. marca, 9. in 30. apr. 1939; Die Ringmauer-Südfront, 14. maja in 11. junija 1939). Pri zemljiško-knjižnem in gradbenem razvoju mestnega obzidja in mestnega jarka v dobi po koncu XVIII. stoletja ugotavlja nadalje razvoj posameznih topografsko značilnih stavb: hiše Židovska ulica št. 23, ki zapira Židovsko ulico proti vzhodu kot zagato, (Das Gutsmandlhaus, 30. jan. 1938), prvo mariborsko kopališče v Kopališki ulici št. 34 (Das Badhaus, 6. marca 1938), edino hišo s strelskimi linami v Mariboru v Usnjarski ulici št. 21 (Das Fellfärberhaus, 13. marca 1938), nebotačnik starega Maribora, petnadstropno Tangiševo hišo na vogalu Glavnega trga in Dravske ulice (Das Tangischhaus, 1. sept. 1937) in hišo Grajski trg št. 5, katero je mogoče zgodovinsko zasledovati v Mariboru najdalje nazaj, do 1390 (Das Herzoghaus, 31. okt. 1937).